

30) סעיף י"א, ופת"ש ס"ק כ"ג, וסעיף י"ב, ופת"ש ס"ק כ"ו

כתם שנמצא במקום שלא היה מגיע לשם מהמקור טהורה ואם נזדקרה טמאה בכל מקום שנמצא גם למעלה מהחגור (עי' תוה"ש ס"ק י"ז שר"ל כ"מ שיגיע כה"ג), וכשנמצא על בשרה וחלוקה תולין גם בדברים אחרים. סדי"ט מיקל כשנמצא על ידיה כשברי לה שלא נגע במקום שיכול ליפול לשם, ועל ידה צריך כגריס גם להרמב"ם, ויש להקל כשנמצא למעלה מקשרי אצבעותיה על גב ידה עם עוד צד. במלבושים שלנו בדרך כלל אין חשש כשנמצא רק על העליון וכן בכל אופן שאינו יכול להגיע לשם מאותו מקום (פת"ש בשם סדי"ט ופנמ"א ע"ש).

כתם על גופה **במקום שלא היה מגיע לשם מאותו מקום**, טהורה גם כשאין ידוע במה לתלות הכתם (ש"ך ס"ק י"ט), ופי' חו"ש שהוא תקני"ח ולא משום תלייה.

ובמקום שיכול לבוא לשם מאותו מקום אמרינן שבא מגופה גם כשיש במה לתלות, כיון שאם בא מעלמא הו"ל להיות גם על חלוקה (גמרא ותוס' נ"ז:), והרשב"א פי' כיון שרואה נדות מגופה ודם זה נמצא בגופה יש רגלים לדבר שבא מגופה.

נמצא על **עקיבה** טמאה שמא **ישבה כדרך ישמעאלים** ואז נגע עקיבה באותו מקום (ט"ז ס"ק י' בשם הפרישה וכ"כ בלי"י חו"יד חכמ"א לחו"ש ערוה"ש), ולפי"ז לכאוי' נאמנת כשאומרת ברי לי שלא ישבתי כך (בדה"ש), אבל י"ח שגם בישיבה כמונו שייך שמא נגעה (ערוה"ש) ולפי"ז גם באומרת ברי לי (חו"ש), ולבושי עז הקיל כיון שלובשת בגד סמוך לגופה.

כשנמצא על **גב רגלה לצד חוץ** החמיר הרמ"א (כהב"י וכ"כ ט"ז מקו"ח גר"ז ערוה"ש), והב"ח מיקל, ושבח"ל כ' שנכון להחמיר, וחכמ"א כ' להקל ע"י צירוף או כשאין כגריס במקום א', והסתפק הדרישה כשנמצא על **שאר אצבעות רגליה** והביאו הש"ך וחוו"ד, והרבה מקילים (ב"ח ט"ז תוה"ש בלי"י סדי"ט גר"ז לחו"ש ערוה"ש לבושי עז), וחכמ"א מיקל ע"י צירוף. מצאה על שוקה טמאה בכל השוק גם למעלה מאותו מקום (ערוה"ש שבה"ל).

על גב ידה למעלה מקשרי האצבעות יש מקילים (סדי"ט ערוה"ש (שאין מחזיקין ממקום למקום)), ויש מקילים רק עם צירוף (חכמ"א פת"ש ששבה"ל בדה"ש חו"ש), ונמצא על פיסת ידה palm יש מחמירים (מנחת פיתים צ"צ בדה"ש לבושי עז) ויש מקילים (מלבושי טהרה ערוה"ש), ולמעשה הקיל לבושי עז כיון שיודעת אם נגעה באותו מקום ודרכה לרחוץ ידיה אח"כ. וע"ע להלן שנבאר בעזה"ש"ת הדינים אם עסקה בידיה בכתמים וכדומה והדין כשלושת תחתונים.

31) סעיף י"ח, ופת"ש ס"ק ל"א... 'כולה לתלות'

בכתמים אפשר לתלות אפילו בתלייה רחוקה, אבל כשיש חשש דאוי' תולין רק בדבר המצוי (לחו"ש וכ"כ ששבה"ל בדה"ש חו"ש לבושי עז), ואפילו בשעת וסתה תולין (בדה"ש חו"ש לבושי עז) ואפי' אם יכול להגיע רק ע"י נזילה תולין ואינו חיסרון של אין מחזיקין ממקום למקום (חו"ש). לכתחילה אין להתעסק בדברים שיהיה אפשר לתלות בהם אח"כ (רש"י צ"ע לדינא) (בדה"ש). אפשר לתלות בדם מחוטמה כשלפעמים יוצא לה דם משם (חמו"ד הובא בפתי"ש והביאו שבה"ל חו"ש בדה"ש) ואחות או רופאה תולה בדמים המצויים בסביבה (חו"ש) ואם אכלה אבטיח סלק מיץ פטל או עסקה בהם תולה בזה (חו"ש) והכל לפי ראות עיני המורה (טור סדי"ט פת"ש (ס"ק ל"א) לחו"ש ערוה"ש בדה"ש שבה"ל).

32) סעיף י"ט, ופת"ש ס"ק ל"ב

תולה במכה של בנה ובעלה או בעסק שלהם בדבר שיכול לינתו, אם נמצא גם על חלוקה, ואם עסקו בדבר שגרם כתם גם להם אז תולין גם אם נמצא על גופה ולא חלוקה. ומסיק החת"ס להקל גם אם מכה שלהם אינו מדמם רק יכול להתגלע ולהוציא דם.

33) סעיף כ"ה, ובה"ט ס"ק כ"ה, ותוה"ש ס"ק כ"ה,

וסעיף מ"ט, וט"ז ס"ק ל"ו, ותוה"ש ס"ק נ"א

י"א שמחמירין רק כששאלו בבת אחת (ב"ח ש"ך תוה"ש גר"ז חכמ"א צ"צ חזו"א חו"ש לבושי עז), ויש מחמירין גם כששאלו זה אחר זה (דרישה ט"ז ישועיע"ק חו"יד ערוה"ש), וסמך הגריש"א על המקילין לעת הצורך וכ"כ ששה"ל. י"א כל שהזכירה חבירתה בשאלתה הוי בת אחת (חכמ"א חו"ש), וי"א רק כששאלה על שניהם (גר"ז צ"צ בדה"ש).

34) סעיף מ"א, וסוף סעיף מ"ב 'וכן אם השאלתו...', וחידושי רע"א, ופת"ש ס"ק מ"ג, וסעיף מ"ד מ"ה מ"ו

תולין בנדה או גויה או בכל מי שאינו מקלקלה או במי שמסתבר יותר שהכתם ממנה. דייק רע"א מלשון השו"ע שתולין באשה שהיא תוך ז"נ, אבל לא באשה שגמרה לספור ז"נ אע"פ שלא טבלה, וכ"כ מל"מ, ולפי הלבוש תולין בה כל זמן שלא טבלה. והקיל רע"א בתשובה לתלות בפנויות שלנו כל זמן שלא סופרות ז"נ אע"פ שיכול להיות זמן רב משראתה. תולה בעצמה מימי נדותה או מימים מלפני שהיתה מסולקת, ואם נתכבס הבגד בינתיים אי"א לתלות על קודם הכיבוס אי"כ ניכר אבל ספיקו להחמיר דהוי סי' חיסרון ידיעה (ט"ז ס"ק ל"ה, וש"ך ס"ק ס"ד).

תולין במקולקלת ולכן כשא' תוך ז'ינ והשני נדה תולין בהנדה, אבל כ' המל'ימ שאם א' בא' של ז'ינ ושני בז' של ז'ינ אין תולין שהרי איזה מהם שתראה תסתור כל הז', ואם א' מהם קטנה שלא הגיע זמנה לראות וראתה או מסולקת שראתה אין חבירתה תולה בה כיון שאינה מסתבר כ'יכ שתראה (מל'ימ חו'י'ד) אבל סד'י'ט כ' שתולין באלו שסו'י'ס עכשיו יש להם מעיין פתוח, וכ'יכ רע'י'א חזו'י'א בדה'י'ש לגבי מסולקת, וכ'יכ החו'י'ד שאין לתלות בעכו'י'ס מסולקת שראתה. וכ' מל'י'מ שאין תולין כשלא' מהם הוי יום וסתה שתולין רק במי שכבר ראתה.....

שו'ע סימן קצ"א, וש"ך ס"ק ג' – ס"ק ו'

האשה שעושה צרכיה וראתה דם הרמ'י'א הביא י'י'א שטהורה רק אם היתה יושבת ומקלחת ונמצא תוך הספל, ולהמתבר טהורה בכל ענין, וק'י'ל כהרמ'י'א לרוב פוסקים **כחומרא** (כלשונו ויש להחמיר, וכ'יכ פנמ'י'א חת'י'ס ישועיע'י'ק אבנ'י'ז לבושי עז דהוי כחומרא) והש'י'ך (ס'י'ק ג' וחי' ולעיל ק'י'צ ס'י'ק מ'י'ד) נקט שהוא מעיקר הדין, ואפילו להש'י'ך טמאה **רק מזרבנן** משום כתם. י'י'א שאם **ישבה באמצע הספל** טמאה בכל ענין (ש'י'ך (סוס'י'ק ד') תוה'י'ש מקו'י'ח חכמ'י'א לחו'י'ש ערוה'י'ש בדה'י'ש), וי'י'ח (ט'י'ז אבנ'י'ז משמרה'י'ט). וי'י'א שאם **ישבה על שפתה** ומצאה דם שם ובאמצע שטמאה (ש'י'ך ס'י'ק ד' חכמ'י'א לחו'י'ש) וי'י'ח (ושב הכהן).

יש מחלי' אם יש בכל זה היתר של **כגריס** (דובב מישרים) (אפי' לתוה'י'ש שמיקל כשבודאי מגופה כאן יש חשש הרגשה) בדה'י'ש ולבושי עז החמירו שאין סברא דאתי מעלמא, ומשמרה'י'ט הקיל לצורך), או אם יש היתר של **אמקב'י'ט וצבעוניס** (פרי דעה אבנ'י'ז לבושי עז מחמירים, שעיקרו מדאו' אולי היה הרגשה, וכ'יכ שבה'י'ל שראוי להחמיר, אבל סד'י'ט מיקל וכן משיבת נפש ישועיע'י'ק ועוד), ויש מחלי' אם **אנו בקיאים** במקלחת ושותתת או מה נחשב שפתו ותוכו (סד'י'ט רע'י'א בדה'י'ש ששבה'י'ל החמירו שאין אנו בקיאים, ונו'י'ב פרד'י'ר אבנ'י'ז חו'י'ש הקילו).

הקיל הגר'י'ב **בהשתניה לבדיקת רופא** ויודעת שהיתה רק מקלח לתוכו ומצאה טיפת דם שטהורה.

בביהכ'י'ס שגם איש משתמש בו **ושייך שנשאר ממנו** טהורה (רמ'י'א חכמ'י'א לבושי עז ועוד).

קינחה או מצאה דם סמוך להטלת מי רגלים הוי חשש דאו' שמא הרגישה (חו'י'ד פת'י'ש אג'י'מ מנח'י'י ששבה'י'ל בדה'י'ש חו'י'ש תשוהנה'י'ג), ויש מקילים שדינו ככתם (הפלאה סד'י'ט חמד'י'ש חזו'י'א הגר'י'ק לבושי עז מרא'י'כ) ואומרים שהגר'י'ש'י'א היה מחמיר, ואח'י'כ שינה ופסק להקל בפחות מגריס אח'י'כ היה אדום ממש. י'י'א **שנחשב סמוך** למ'י'ר תוך דקה (בא'י'מ), וי'י'א ג' רבעי דקה (תשוהנה'י'ג), ואג'י'מ הקיל אם שהתה עד שיצאו כל הטיפין, ובדה'י'ש החמיר מסי' שאיננו בקיאים בהשיעור, וחו'י'ש הקיל בשיעור זמן יותר משתקנח בעד שכבר היה בידה, והגר'י'ב אמר שהפוסקים אינם חוששים לשאול אותה ודנו מן הסתם ככתם.

כשמצאה דם תוך האסלא יש לדון מצד דרך ישיבתה בזמננו ואם נחשב מקלחת בתוך הספל ולטהר, ואם שייך קולות כתמים בדם שבא עם מ'י'ר, ואם אסלא מקב'י'ט (הרבה פוסקים הקילו שמחובר ואמקב'י'ט, אג'י'מ מנח'י'י קני'ב לבושי עז פתחי הלכה הגר'י'ב), והגר'י'ש'י'א החמיר בא'י'י והגר'י'ק הקיל בכל אופן, ואם המים מקב'י'ט (החמירו חשב האפוד מנח'י'י הגר'י'ש'י'א קני'ב חו'י'ש, והקילו ישועיע'י'ק נט'י'ג רב גנס, והגר'י'ב החמיר רק אם ברור שיש יותר מכגריס דם אדום במקום אחד ואין צואה בהמים, אבל מ'י'ר לא מהני שיש עליו שם משקה), והקילו הפוסקים אם נמצא על צואה (סד'י'ט מנח'י'י סגה'י'ש חו'י'ש) ודובב מישרים מיקל וכן נוטה שבה'י'ל, ופתחי הלכה כ' שהוא מחלי', ויש לדון מה דין מושב ביהכ'י'ס והקיל לבושי עז שאמקב'י'ט, וע' אג'י'מ יו'י'ד ד' י'י'ז י'י'ג.

סד'י'ט הקיל אם **לא בדקה הספל** לפני כן (וכ'יכ חו'י'ד לחו'י'ש ערוה'י'ש מנח'י'י בדה'י'ש שבה'י'ל חו'י'ש קני'ב) והיינו כשאנו ידוע שהורידו המים לפני שהשתמשה, ושבה'י'ל הקיל רק עד כגריס ומנח'י'י הקיל גם ביותר, וגר'י'ש'י'א החמיר בכמות דם שהיה מבחין בו לפני שהשתמשה בביהכ'י'ס.

מצאה כתם ע'י'י קינוח מיד יש חשש דאו' מצד הרגשת מ'י'ר וי'י'ח כנ'י'ל, ואח'י'כ הוי כתם לכו'י'ע. אבל מצד קינוח אין חשש שע'י'ז לא הרגישה (כו'י'פ סד'י'ט חכמ'י'א חו'י'ד חת'י'ס פת'י'ש ועוד), ואם הכניסה בעומק קצת החמיר חת'י'ס אג'י'מ קני'ב הגר'ש'י'א, וחו'י'ש מיקל. ולמעשה **אין לה להסתכל** (כל הפוסקים, והגר'י'ש'י'א החמיר בימים שעלולה לראות). י'י'א כיון שאותו מקום **בדוק ממאכולות** א'י'א לתלות במאכולת ואפילו פחות מכגריס טמאה (חשב האפוד (ויש מעידים שחזר בו) קני'ב בדה'י'ש) ויש מקילים כיון שמקנחים גם מסביב (אג'י'מ בא'י'מ הגר'ש'י'א הגר'י'ש'י'א הגר'חפ'י'ש שבה'י'ל חו'י'ש לבושי עז הגר'י'ב). וי'י'א דהוי **כנמצא על בשרה** (חשב האפוד קני'ב הגר'י'ש'י'א חו'י'ש), וי'י'א דהוי כנמצא על הנ'י'ר (מנח'י'פ בא'י'מ הגר'חפ'י'ש שבה'י'ל הגר'י'ב) וצ'י'ע בדעת אג'י'מ בזה.

והחמיר הגר'י'ש'י'א **לדון הנ'י'ר כמקב'י'ט**, ואג'י'מ מיקל (גי' נ'י'ג, וד' י'י'ז י'י'ד ע'י'ש) וכן חו'י'ש לבושי עז מרא'י'כ ור'י'ד פיינשטיין).

ואחרי כל הצדדים הנ'י'ל נהגו הרבה פוסקים בפרט בחו'י'ל להקל, ובא'י'י הרבה פוסקים החמירו עכ'י'פ ביותר מגריס בצירוף שיש להחשיבו כנמצא על בשרה, וחשש הרגשה, וסברת סד'י'ט דהוי בידה שמקב'י'ט, ויש מקילין **בנייר טואלט צבוע** (דברי יציב שבה'י'ל חו'י'ש הגר'י'ב) ויש מחמירין (חשב האפוד מנח'י'י קני'ב תשוהנה'י'ג בדה'י'ש).